

Brüsszel, 2019. július 2.
(OR. en)

10172/19

ECOFIN 627
UEM 230
SOC 479
EMPL 368
COMPET 508
ENV 599
EDUC 314
RECH 347
ENER 351
JAI 709
FSTR 130
REGIO 166

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Biz. dok. sz.:	9944/19 - COM(2019) 519 final
Tárgy:	Ajánlás – A TANÁCS AJÁNLÁSA Hollandia 2019. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Hollandia 2019. évi stabilitási programját

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2019) 519 final bizottsági javaslaton alapuló fenti tanácsi ajánlástervezet több tanácsi bizottság által módosított és jóváhagyott szövegét.

A TANÁCS AJÁNLÁSA

(...)

Hollandia 2019. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Hollandia 2019. évi stabilitási programját

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre² és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

² HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) A Bizottság 2018. november 21-én elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2019. évi európai szemeszterét. A Bizottság kellően figyelembe vette az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérére. Az Európai Tanács a 2019. március 21-i ülésén jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2018. november 21-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést is, amelyben Hollandiát azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács 2019. március 21-én jóváhagyott. A Tanács 2019. április 9-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást³ (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlás), amely öt ajánlást fogalmaz meg az euroövezetre vonatkozóan (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlások).
- (2) Mivel Hollandia pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Hollandiának gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlást, melyet az alábbi 1. és 3. ajánlás tükröz. Mindenekelőtt a beruházási intézkedések és a bérnövekedést támogató intézkedések elő fogják segíteni az euroövezet egyensúlyának helyreállítására irányuló első euroövezeti ajánlás teljesítését, az adóügyi intézkedések előmozdítják az agresszív adótervezés elleni küzdelemre vonatkozó második euroövezeti ajánlás teljesítését, és a háztartások eladósodását ösztönző szabályok megszüntetése hozzájárul az adórendszer eladósodásra ösztönző elemeinek visszaszorítására irányuló negyedik euroövezeti ajánlás teljesítéséhez.

³ HL C 136., 2019.4.12., 1. o.

- (3) A Hollandiára vonatkozó 2019. évi országjelentést 2019. február 27-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2018. július 13-án elfogadott országspecifikus ajánlások⁴, végrehajtása terén Hollandia által elért eredményeket, az előző években elfogadott országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán Hollandia által elért eredményeket. Az országjelentés emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, melynek eredményeit szintén 2019. február 27-én tették közzé. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Hollandiában makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. Mindenekelőtt a magánszektor nagy adósságállománya és a nagymértékű folyófizetésimérleg-többlet határon átnyúló jelentőségű egyensúlyhiányok forrását jelenti. A magánszektor GDP-arányos adósságállománya a gazdasági növekedés eredményeként mind a vállalatok, mind a háztartások esetében továbbra is csökkenő tendenciát mutat, bár még mindig magas. Mindazonáltal a háztartások nominális adósságállománya a lakásárak emelkedése miatt némileg növekedni kezdett.
- (4) Hollandia 2019. április 29-én benyújtotta 2019. évi nemzeti reformprogramját és 2019. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

⁴ HL C 320., 2018.9.10., 80. o.

- (5) Az európai strukturális és beruházási alapoknak (esb-alapok) a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól, hogy vizsgálja felül partnerségi megállapodását és releváns programjait, és javasoljon azokhoz módosításokat. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

- (6) Hollandia jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához tartozik. A 2019. évi stabilitási program szerint a kormány azzal számol, hogy a bruttó hazai termék (GDP) 1,5 %-ának megfelelő 2018. évi államháztartási többlet 2022-re a GDP 0,0 %-ára csökken. Az újraszámított strukturális egyenleg⁶ alapján Hollandia folytatja a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiányként meghatározott középtávú költségvetési cél túlteljesítését a programidőszak egésze során. A 2019. évi stabilitási program előrejelzése szerint a GDP-arányos államadósság-ráta a 2018. évi 52,4 %-ról 2022-re 44,6 %-ra mérséklődik. Az ezeket a költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. A Bizottság 2019. tavaszi előrejelzése alapján a strukturális egyenleg a GDP 0,8 %-át kitevő 2018. évi többletről 2019-ben várhatóan a GDP 0,7 %-ának, 2020-ban pedig a GDP 0,2 %-ának megfelelő többletre csökken, vagyis meghaladja a középtávú költségvetési célt. Az államadósság az előrejelzés szerint stabil csökkenő pályán marad. Összességében a Tanács véleménye az, hogy Hollandia az előrejelzések szerint 2019-ben és 2020-ban meg fog felelni a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek. Ugyanakkor, a középtávú célkitűzés tiszteletben tartása mellett fontos lenne felhasználni a költségvetési és strukturális politikát a beruházások bővülésének támogatására.
- (7) A költségvetési fenntarthatóság tekintetében a tartós ápolás-gondozásra fordított közkiadások előre jelzett növekedése hosszú távon közepes kockázatot jelent a fenntarthatóságra nézve. 2015-ben a kormány a tartós ápolás-gondozás rendszerének jelentős részét az önkormányzatok hatáskörébe utalta a hatékonyság javítása és a közkiadások visszafogása érdekében. E reform költségvetési fenntarthatóságra gyakorolt hatását figyelemmel kell kísérni.

⁶ A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

- (8) 2018 novemberétől a független jogi személyként működő betétbiztosítási alap pénzeszközeit a holland központi bank elkülönített számlájáról a pénzügyminisztériumnál vezetett számlára helyezték át. A holland betétbiztosítási alapot fokozatosan töltötték fel, és eddig mintegy 1 milliárd EUR-t halmozott fel, a tervek szerint a bankok 2024-ig további 4 milliárd EUR összegű befizetést teljesítenének, mely összeget az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelvvel⁷ (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvvel) összhangban alacsony kockázatú eszközök diverzifikált portfóliójába kellett volna befektetni. Az alap számlájának áthelyezése csökkenti a bruttó adósság szintjét, de nincs hatással az államháztartási hiányra. E transzfer követően a pénzügyminisztérium igénybe tudja venni ezt az alapot kormányzati kiadások finanszírozására, azonban a betéteseknek teljesítendő kifizetésekre, vagy jogi megbízatásának megfelelően a pénzügyi stabilitást befolyásoló beavatkozások finanszírozására rendelkezésre kell bocsátania azt.
- (9) A holland háztartásokra a lakástulajdonhoz és a nyugdíj-megtakarításokhoz kapcsolódó jelentős illikvid eszközállomány és magas eladósodottság jellemző. A háztartások gyenge mérlege megnöveli a pénzügyi és gazdasági sokkhatásokkal szembeni sebezhetőséget. A háztartások magas adósságállománya a jelzáloghitel-kamatokra biztosított nagyvonalú adókedvezmény következménye, továbbá azzal magyarázható, hogy a bérlakáspiacon hiányzik a jól működő középszegmens, és jelentős mértékűek a kötelező nyugdíj-megtakarítások. A háztartások nagymértékű eladósodottságának kezelése során kulcsfontosságú kihívást jelent a lakáspiaci helyzet, ahol az évtizedek során kialakult merev rendszer és a torzító ösztönzők formálják az ingatlanfinanszírozási és ágazati megtakarítási mintákat. 2012 óta már számos szakpolitikai intézkedést végrehajtottak, amelyek részben kezelik e problémát. Bejelentették, hogy felgyorsítják a jelzáloghitel-kamatok adóból való leírhatóságának mérséklését, elkészült az erre vonatkozó törvény, amelynek végrehajtása 2020-ban megkezdődik. Ennek ellenére a jelzáloghitelek továbbra is jelentős adókedvezményben részesülnek, és ez fenntartja a háztartások jelentős eladósodottságát. Ugyanakkor a lakóingatlan-állomány 13 %-át kitevő magánbérlemények piaca, az egyetlen nem támogatott szegmensként továbbra is alulfejlett. A bérlakáspiacon a jól működő középszegmens hiánya arra ösztönzi a háztartásokat, hogy a lakásbérlés helyett inkább vásároljanak, így magas a jövedeleमारányos eladósodottság és a pénzügyi sebezhetőség.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

- (10) A nyugdíjrendszer a megfelelőség és a költségvetési fenntarthatóság tekintetében jól teljesít, ugyanakkor hiányosságok mutatkoznak a generációk közötti méltányosság, a nyugdíjjogosultságok átláthatósága és a rugalmasság terén. Emellett a foglalkoztatóinyugdíj-járulékok magasak és a nyugdíjalapok teljesítménye függvényében ingadoznak. Ez pedig prociklikus hatást gyakorolhat a háztartások kiadásaira. A nyugdíjrendszer reformja hozzájárulhat ahhoz, hogy a teljes életciklus során alacsonyabbak legyenek a kötelező nyugdíjjárulékok és stabilabbá váljon a fogyasztás (úgynevezett fogyasztássimítás). A kormány tervei között szerepel a második nyugdíjpillér alapvető reformja, amelynek célja, hogy a pillér átfogóbbá, a rendszer pedig átláthatóbbá, rugalmasabbá és biztosításmatematikai szempontból méltányosabbá váljon. A lakáspiaci intézmények és a nyugdíjrendszer egyidejű reformja hozzájárulhat a háztartások mérlegeinek javításához, továbbá a háztartási szektor pénzügyi és gazdasági sokkhatásokkal szembeni sebezhetőségének enyhítéséhez, ami kedvezően hat a makrogazdasági ellenálló képességre és a gazdasági növekedésre.
- (11) Az alacsony munkanélküliség, a betöltetlen álláshelyek magas aránya és a növekvő munkaerőhiány ellenére a nominális bérnövekedés eddig mérsékelt maradt (2017-ben 1,1 %, 2018-ban pedig 2,4 %). A kollektív szerződésekbe foglalt bérek 2018-ban átlagosan 2,1 %-kal nőttek, a közszféra bérei azonban gyorsabban emelkedtek (2018 második felében 3 %-kal). Emellett a bérmegállapodások eredményeként két éven belül a központi kormányzat valamennyi köztisztviselője esetében 7 %-os nominális béremelkedés valósul meg. További források állnak rendelkezésre az általános iskolai tanárok bérének emeléséhez. Emellett a kormány több költségvetési intézkedést is elfogadott, amelyek csökkentik a munkát terhelő adókat és amelyek célja, hogy növekedjen a háztartások rendelkezésére álló nettó jövedelem a munkaviszonyban lévő személyek esetében. Fellendítené a belföldi keresletet és hozzájárulna az euroövezetben az egyensúly helyreállításához a háztartások rendelkezésére álló nettó jövedelem azon feltételek megerősítése révén való további növelése, amelyek előmozdítják a bérnövekedést és a nyugdíjrendszer második pillérének megreformálását, hogy azt még átláthatóbbá, a különböző generációk számára méltányosabbá és a sokkhatásokkal szemben ellenállóbbá tegyék.

(12) Az agresszív adótervezés elleni küzdelem elengedhetetlen ahhoz, hogy az adórendszerek hatékonyabbá és méltányosabbá váljanak, ahogy azt az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlás is elismeri. Az adózók agresszív adótervezési stratégiáinak a tagállamok között átgyűrűző hatásai az uniós jogszabályokat kiegészítő, koordinált fellépést kívánnak meg a nemzeti szakpolitikák részéről. Hollandia intézkedéseket hozott az agresszív adótervezés visszafogására, de a Hollandián keresztül megvalósuló osztalék-, jogdíj- és kamatfizetések magas szintje azt sugallja, hogy egyes vállalatok agresszív adótervezést alkalmazva kihasználják az ország adózási szabályait. A közvetlen külföldi befektetések állományának tulajdonosai döntő többségben „különleges célú gazdasági egységek”. A külföldre (azaz az Unióban rezidens adóalanyok által harmadik országban rezidens adóalanyok számára) utalt jogdíj- és kamatfizetésekre vonatkozó forrásadók hiánya miatt e kifizetések teljes mértékben adózatlanok maradhatnak, amennyiben a kedvezményezett joghatóságában sem adókötelesek. Az adózási reformprogramra vonatkozó bejelentés, ideértve a visszaélés vagy alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságoknak tett kifizetések esetén a jogdíj- és kamatfizetésekre kivetett forrásadókat, előrelépést jelent az agresszív adótervezés visszafogása felé, és szorosan nyomon kell követni.

- (13) A foglalkoztatás közelmúltbeli növekedése elsősorban az ideiglenes foglalkoztatásnak és az önfoglalkoztatásnak köszönhető, bár a határozatlan idejű szerződéssel rendelkező munkavállalók foglalkoztatottságának növekedése az utóbbi időben meghaladta az ideiglenes foglalkoztatás bővülését. Ugyanakkor a rugalmas foglalkoztatás aránya továbbra is magas, és a munkaerőpiac jelentős részét teszi ki. A határozott idejű munkaszerződések nagy arányának, valamint az alkalmazottak nélküli önfoglalkoztatás gyors bővülésének háttérében az állhat, hogy nagy különbségek mutatkoznak az alkalmazandó munkaügyi és munkavédelmi szabályok terén, valamint az adózás és a társadalombiztosítás jogi szabályozása is eltéréseket mutat. Intézkedéscsomag elfogadására került sor (a kiegyensúlyozott munkaerőpiacra vonatkozó törvény – „*Wet Arbeidsmarkt in Balans*”) az állandó alkalmazottak felvételének megkönnyítése és a rugalmas munkaszerződések feltételeinek kevésbé képlékeny tétele céljából. Az említett (várhatóan 2020-ban hatályba lépő) intézkedések végrehajtását szorosan nyomon kell követni. Intézkedéseket jelentettek be továbbá a munkaadók azon kötelezettségének enyhítése érdekében, hogy betegség esetén két évig folytatniuk kell a bérfizetést. Eddig azonban nem került sor más konkrét intézkedések elfogadására. Következésképpen az említett intézményi tényezők némelyike továbbra is pénzügyi ösztönzőt jelent a munkavállalók számára ahhoz, hogy önfoglalkoztatóvá váljanak, vagy előnyben részesítsék az alkalmazottak nélküli önfoglalkoztató státusz használatát. Az önfoglalkoztatók körében gyakoribb, hogy nem rendelkeznek megfelelő biztosítással a munkaképtelenség és a munkanélkülivé válás esetére, és alulbiztosítottak a nyugdíj szempontjából is, ami hosszú távon hatással lehet a szociális biztonsági rendszer fenntarthatóságára. Ezen túlmenően a színlelt önfoglalkoztatás kezelésére irányuló intézkedések végrehajtását 2020-ig felfüggesztették.
- (14) Annak ellenére, hogy a munkaerőpiac összességében jól teljesít, a foglalkoztatási esélyegyenlőség és az aktív befogadás előmozdítása továbbra is fontos kihívást jelent, különösen a migráns háttérrel rendelkezők, a munkaerőpiac perifériájára került személyek és a gazdaságilag inaktív személyek esetében. Emellett még mindig van kihasználatlan munkaerő-potenciál, különös tekintettel a részmunkaidőben dolgozó nők nagy számára.

- (15) A technikai és digitális készségek, valamint a képzett szakemberek alapvető fontosságúak a holland gazdaság innovációs kapacitása és a termelékenység növelése szempontjából. Ez megerősíti a képzésre, többek között a digitális készségek elsajátítására irányuló beruházások növelésének, valamint a rugalmas továbbképzési és átképzési lehetőségek biztosításának szükségességét. A társadalom innovációs képességének javításához a tudományok, a technológia, a mérnöki tudományok és a matematika oktatásának támogatására irányuló beruházásokra is szükség van. Emellett a készségekbe, az oktatásba és képzésbe történő beruházás bővítése alapvető fontosságú a munkaerőpiachoz való hozzáférés és a munkaerőpiac perifériájára került személyek foglalkoztathatóságának javításához, és ezzel párhuzamosan az esélyegyenlőség és az aktív befogadás előmozdításához.
- (16) Bár a kutatás-fejlesztés terén a beruházási intenzitás Hollandiában 2 % fölé emelkedett, még mindig jóval elmarad a 2,5 %-os nemzeti céltól, és a legjobban teljesítők szintjétől. A termelékenység tekintetében Hollandia számos ágazatban az egyik legjobban teljesítő ország. A további termelékenységjavulás ezért nagymértékben függ az innovációtól, amihez hozzájárulna a kutatás-fejlesztésre és az innovációra fordított beruházások további növelése, különösen a magánszektorban.
- (17) Az energetikai átalakulás és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának visszafogása jelentős beruházásokat tesz szükségessé a fenntarthatóbb és erőforrás-hatékonyabb gazdasági fejlődés biztosításához. Hollandia valószínűleg túlteljesíti az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó 2020-as célkitűzéseit, a 2030-ra kitűzött célok eléréséhez azonban további intézkedésekre lesz szükség. A primerenergia-hatékonyságra és a megújuló energiára vonatkozóan 2020-ra kitűzött célok megvalósítása kiegészítő intézkedések nélkül nem lehetséges. Hollandia megújuló energiára vonatkozó, a holland energiaügyi megállapodásban meghatározott 2023-as célkitűzésének teljesítése az offshore szélparkokra fordított beruházásoknak köszönhetően elérhető közelségbe került. A kormány 2019 végéig nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervet kíván elfogadni, amely áttekintést nyújt az energiaunió különböző dimenzióival – többek között a megújuló energiával, az energiahatékonysággal, az ellátásbiztonsággal, valamint az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással – összefüggésben a 2030-ig tartó időszakban jelentkező beruházási igényeiről.
- (18) Az úthálózat túlterheltsége továbbra is kihívást jelent Hollandiában, amely sűrűn lakott és jó infrastruktúrájú ország, emellett Rotterdam, a legnagyobb uniós kikötő, továbbá Schiphol, az egyik legnagyobb uniós repülőtér révén kulcsfontosságú az uniós logisztikai ágazatban. További infrastrukturális projektek végrehajtásával sikerült enyhíteni a problémát, de továbbra is fennáll a kihívás, amely magas szociális költségekkel és a forgalmi torlódások okozta idővesztéssel kapcsolódik össze.

- (19) Az uniós alapoknak a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó programozása elősegítheti az ajánlásokban megjelölt hiányosságok egy részének orvosolását, különösen a 2019. évi országjelentés D. mellékletében szereplő területeken. Ez lehetővé tenné Hollandia számára, hogy az azonosított ágazatok tekintetében a lehető legoptimálisabban használja fel az említett alapokat.
- (20) A 2019. évi európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte a holland gazdaságpolitikát, és az elemzést közzétette a 2019. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2019. évi stabilitási programot és a 2019. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Hollandiának címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak ezek Hollandia fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája vonatkozásában képviselt jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintettel arra az igényre, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szintű szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (21) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2019. évi stabilitási programot, és azt a véleményt fogalmazta meg⁸, hogy Hollandia várhatóan megfelel a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek.
- (22) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2019. évi nemzeti reformprogramot és a 2019. évi stabilitási programot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1. és 3. ajánlás tükrözi. Ezek az ajánlások hozzájárulnak az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlás, különösen az első és a negyedik euroövezeti ajánlás végrehajtásához is. A 3. ajánlásban említett költségvetési politikák hozzájárulnak többek között a folyó fizetési mérleg jelentős többletéhez kapcsolódó egyensúlytalanságok kezeléséhez,

⁸ Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

AJÁNLJA, hogy Hollandia 2019-ben és 2020-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Csökkentse a háztartások túlzott eladósodottságát és a lakáspiac torzulásait, többek között azáltal, hogy támogassa a magánbérlemények ágazatának fejlesztését. Biztosítsa, hogy a nyugdíjrendszer második pillére átláthatóbbá, a különböző generációk számára méltányosabbá és a sokkhatásokkal szemben ellenállóbbá váljon. Hajtson végre intézkedéseket a háztartások rendelkezésére álló jövedelem növelése érdekében, többek között – a szociális partnerek szerepének figyelembevétele mellett – a bérnövekedést alátámasztó feltételek megerősítésével. Mindenekelőtt a bejelentett intézkedések végrehajtásával kezelje az adórendszer azon jellemzőit, amelyek – különösen a külföldre irányuló kifizetések révén – megkönnyíthetik az agresszív adótervezést.
2. Csökkentse az alkalmazottakkal nem rendelkező önfoglalkoztatók ösztönzőit, miközben előmozdítja az önfoglalkoztatók megfelelő szociális védelmét és kezeli a színlelt önfoglalkoztatást. Erősítse meg az átfogó, egész életen át tartó tanulást és a készségfejlesztést, elsősorban a munkaerőpiac perifériájára került személyek és az inaktív csoportok esetében.
3. A középtávú költségvetési cél betartása mellett, a költségvetési és a strukturális politika révén támogassa a beruházások bővülését. Állítsa a beruházásokkal kapcsolatos gazdaságpolitika középpontjába a kutatás-fejlesztést, különös tekintettel a magánszektorra, a megújuló energiát, az energiahatékonyságot és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célzó stratégiákat, valamint a közlekedési szűk keresztmetszetek megszüntetését.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök
